

ראשון

И говорил Превечный Моисею по
смерти двух сынов Аароновых, когда
они, приступив пред Превечного,
умерли;

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן

בְּקִרְבָּתָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמָתוּ:

וּמַלִּיל יי עם מֹשֶׁה בְּתֵר דְּמִיתוּ תְרִין בְּנֵי אֶהֱרֹן
בְּקִרְבֵּיהֶון אֶשְׁתָּא נִוְכְרִיתָא קִדָּם יי וַיָּמָתוּ

Rashi

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן וגו'. מה תלמוד לומר, היה רבי אלעזר בן עזריה מושלו, משל לחולה שנכנס
אצלו רופא, אמר לו אל תאכל צונן ואל תשכב בטחב, בא אחר ואמר לו אל תאכל צונן ואל תשכב בטחב שלא תמות כדרך
שמת פלוני, זה זרזו יותר מן הראשון, לכך נאמר אחרי מות שני בני אהרן:

И сказал Превечный Моисею: объяви
Аарону, брату твоему, чтобы он не
входил во всякое время в святилище
за завесу, пред крышку, которая на
кивоте, дабы он не умер; ибо над
крышкою являюсь Я в облаке.

2 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן אֶחֱידָ וְאַל־יָבֹא

בְּכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי

הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאֹרֶן וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲנֹן אֲרָאָה

עַל־הַכַּפֹּרֶת:

וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה מַלִּיל עם אֶהֱרֹן אֶחֱידָ וְלֹא יִהְיֶה עָלַי
בְּכָל עֵדֹן לְקוֹדֶשׁא מְגִיז לְפָרֹכֶתא לְקִדָּם כְּפָרֶתא דִּי
עַל אֲרוֹנָא וְלֹא יָמוּת אֲרִי בַעֲנָנָא אֲנָא מִתְגַּלִּי עַל בֵּית
כְּפָרֶתא

Rashi

ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא. שלא ימות כדרך שמתו בניו:

ולא ימות. שאם בא הוא מת:

כי בענן אראה. כי תמיד אני נראה שם עם עמוד ענני, ולפי שגלוי שכינתי שם יזהר שלא ירגיל לבא, זהו פשוטו. ומדרשו לא

יבא כי אם בענן הקטרת ביום הכיפורים (יומא נג.):

Вот, с чем должен входить Аарон в
святыище: с тельцом молодым для
очистительной жертвы и с бараном
для всесожжения.

3 בְּזֹאת יָבֵא אֶהֱרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בֶּפֶר בּוֹ־בֶקֶר לְחֻטָּאת

וְאַיִל לְעֹלָה:

בְּדֹא יְהִי עֲלֵל אֶהֱרֹן לְקוֹדֶשׁא בְּתוֹר בֶּר תוֹרִי

לְחֻטָּאתָא וּדְכַר לְעֹלָתָא

Rashi

בזאת. גימטריא שלו ד' מאות ועשר, רמז לבית ראשון:

בזאת יבא אהרן וגו'. ואף זו לא בכל עת כי אם ביום הכיפורים, כמו שמפורש בסוף הפרשה בחדש השביעי בעשור לחודש:

Священный льняной хитон пусть
наденет, и льняное исподнее платье
да будет на теле его, и льняным
поясом пусть опояшется, и льняным
кидаром пусть обовьет себя: это
священные одежды; пусть погрузит
тело свое в воду, и наденет их.

4 כְּתֹנֶת ^{tunic} -בֵּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ ^{gathering} וּמְכַנְסֵי -בֵּד יִהְיוּ

עַל־בְּשָׂרוֹ ^{to gird on} וּבִאֲבֵנֹת ^{sash} בֵּד יִחַגֵּר ^{turban} וּבְמִצְנֶפֶת בֵּד

יִצְנָף ^{to wrap} בְּגִדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ

וּלְבָשָׁם:

כְּתוֹנָא דְּבוּצָא קוֹדֶשׁא יִלְבָּשׁ וּמְכַנְסִין דְּבוּץ יִהְיוּ עַל

בְּסָרָה וּבְהִמְיָנָא דְּבוּץ יִסֵּר וּבְמִצְנֶפֶתָא דְּבוּצָא יִחַת

בְּרִישָׁה לְבוּשֵׁי קוֹדֶשׁא אֲנוּן וְיִסְחִי בְּמֵיָא יֵת בְּסָרָה

וְיִלְבָּשֻׁן

Rashi

כתנת בד וגו'. מגיד שאינו משמש לפניו בשמונה בגדים שהוא משמש בהם בחוץ שיש בהם זהב, לפי שאין קטיגור נעשה

סניגור, (ר"ה כו.) אלא בד' ככהן הדיוט, וכולן של בוך:

קדש ילבש. שיהיו משל הקדש (ת"כ פרק א, י):

יצנף. כתרגמו יחת פְּרִישָׁה, יניח בראשו, כמו ותנח בגדו (בראשית לט, טז), וְאַחֲתִתֶּיהָ:
 ורחץ במים. אותו היום טעון טבילה בכל חליפותיו. וחמש פעמים היה מחליף מעבודת פנים לעבודת חוץ, ומחוץ לפנים,
 ומשנה מבגדי זהב לבגדי לבן, ומבגדי לבן לבגדי זהב, ובכל חליפה טעון טבילה ושני קדושי ידים ורגלים מן הכיור (יומא
 לב.).

А от общества сынов Израилевых
 пусть возьмет двух молодых козлов
 для очистительной жертвы и одного
 барана для всесожжения.

5 וּמֵאֵת עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׁעִירֵי עִזִּים לְחֹטֵאת

וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה:

וּמִן כְּנִשְׁתָּא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִסֵּב תְּרִין צְפִירֵי עִזִּין
 לְחֹטֵאתָא וּדְכָר חַד לְעֹלָתָא

И пусть принесет Аарон тельца
 очистительной жертвы, который за
 него, и искупит себя и дом свой.

6 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־פֶּר הַחֹטֵאת אֲשֶׁר־לּוֹ וְכִפֹּר בְּעֵדּוֹ

וּבְעֵד בֵּיתוֹ:

וְיִקְרַב אֶהֱרֹן יֵת תּוֹרָא דְחֹטֵאתָא דִּי לֵה וְיִכְפֹּר עָלוּהִי
 וְעַל אֲנָשׁ בֵּיתָהּ

Rashi

את פר החטאת אשר לו. האמור למעלה, ולמדך כאן שמשלו הוא בא ולא משל צבור (שם ג):
 וכפר בעדו ובעד ביתו. מתודה עליו עונותיו ועונות ביתו (שם לו: — ת"כ פרשתא ב, ג):

И пусть возьмет обоих козлов, и
 поставит их пред Превечного у входа
 намета откровения.

7 וּלְקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִם וְהַעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח

אֹהֶל מוֹעֵד:

וְיִסֵּב יֵת תְּרִין צְפִירִין וְיָקִים יְתְהוֹן קָדָם יְיָ בְּתַרְע מִשְׁכַּן
 זְמָנָא

И пусть положит Аарон на обоих
 козлов жребии: один жребий для
 Превечного, а другой жребий для
 Азазела.

8 וַיָּתֵן אֶהֱרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִם גּוֹרְלוֹת גּוֹרֵל אֶחָד לַיהוָה

וְגוֹרֵל אֶחָד לְעִזְאֵזֶל:

וַיִּתֵּן אֶהֱרֹן עַל תְּרִין צְפִירִין עֲדָבִין עֲדָבָא חַד לְשָׁמָא
 דְּיְיָ וְעֲדָבָא חַד לְעִזְאֵזֶל

ונתן אהרן על שני השעירים גרלות. מעמיד אחד לימין ואחד לשמאל, ונותן ב' ידיו בקלפי, ונוטל גורל בימין וחברו בשמאל, ונותן עליהם, את שכתוב בו לשם, הוא לשם ואת שכתוב בו לעזאזל, משתלח לעזאזל (יומא לט.):

עזאזל. הוא הר עז וקשה, צוק גבוה (ת"כ פרק ב, ח — יומא סז:), שנאמר אֶרֶץ גְּזֵרָה, חתוכה:

И пусть приведет Аарон козла, на
которого вышел жребий для
Превечного, и приготовит его в
очистительную жертву.

9 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֹל

לִיהוָה וַעֲשֶׂהוּ חַטָּאת:

וְיִקְרַב אֶהֱרֹן יֵת צִפְרָא דִּי סְלִיק עָלוּהִי עֲדָבָא לְשָׂמָא
דִּי וַיַּעֲבֹדְנָה חַטָּאתָא

ועשהו חטאת. כשמניח הגורל עליו קורא לו שם ואומר לה' חטאת (ת"כ שם ה):

А козел, на которого вышел жребий
для Азазела, пусть поставится живым
пред Превечного, чтобы совершить на
нем искупление и отослать его к
Азазелу в пустыню.

10 וְהַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרֹל לַעֲזָאזֵל יַעֲמִד־חַי לִפְנֵי

יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה:

וְצִפְרָא דִּי סְלִיק עָלוּהִי עֲדָבָא לַעֲזָאזֵל יִתְקַם כַּד חַי
קָדָם יי לְכַפֵּרָא עָלוּהִי לְשַׁלַּח יְתָה לַעֲזָאזֵל לְמִדְבָּרָא

יעמד חי. כמו יועמד חי, על ידי אחרים, ותרגומו יִתְקַם כַּד חַי. מה תלמוד לומר, לפי שנאמר לשלח אותו לעזאזל, ואיני יודע שילוחו אם למיתה אם לחיים, לכך נאמר יעמד חי, עמידתו חי עד שישתלח, מכאן ששליחותו למיתה (שם ו):
לכפר עליו. שיתודה עליו כדכתיב וְהִתְוֹדָה עָלָיו וּגו':

И пусть подведет Аарон тельца
очистительной жертвы, который за
него, чтобы искупить себя и дом свой,
и зарежет тельца очистительной
жертвы, который за него.

וְיִקְרַב אֶהֱרֹן יֵת תּוֹרֵא דְחֻטָּאתָא דִּי לֵה וְיִכְפֹּר עָלוּהִי
וְעַל אֲנָשׁ בֵּיתָהּ וְיִכּוֹס יֵת תּוֹרֵא דְחֻטָּאתָא דִּי לֵה

Rashi

וכפר בעדו וגו'. וידוי שני עליו ועל אחיו הכהנים, שהם כלם קרוים ביתו (שם פרשתא ג, א), שנאמר בית אהרן ברכו את ה' וגו' (תהלים קלה, יט), מכאן שהכהנים מתכפרים בו, וכל כפרתן אינה אלא על טומאת מקדש וקדשיו, כמו שנאמר, וְכָפַר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטֹּמְאֹת וגו' (ת"כ פרק ד, ב):

Тогда пусть возьмет он угольницу
полную горящих угольев с
жертвенника, который пред
Превечным, и полные горсти мелко
истолченного курения из пряностей,
и внесет за завесу.

וְיִסֹּב מְלִי מַחְתֵּיתָא גּוּמְרִין דְּאִשָּׁא מְעֻלִּי מִדְּבָחָא מִן
קִדְשׁ יְיָ וּמְלִי חֲפִנֹהִי קְטֹרֶת בּוֹסְמִין דְּקִיקִין וְיַעַל מִגִּיּו
לְפָרְכָתָא

11 וְהִקְרִיב אֶהֱרֹן אֶת־פֶּר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכָפַר בְּעֵדוֹ
וּבְעֵד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פֶּר הַחֻטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ:

12 וְלָקַח מִלֵּא־הַמִּחְתָּה ^{a pan for live coals} גִּחְלִי ^{coal} -אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ

מִלְפָנֵי יְהוָה וּמִלֵּא ^{handful} חֲפִנִיו ^{drug} קְטֹרֶת סִמִּים

דָּקָה ^{crushed} וְהֵבִיא מִבֵּית לְפָרְכָתָא:

Rashi

מעל המזבח. החיצון (יומא מה:):

מלפני ה'. מצד שלפני הפתח, והוא צד מערבי (שם):

דקה. מה ת"ל דקה, והלא כל הקטורת דקה היא, שנאמר וְשָׁחַטָהּ מִמְּנָה הָדָק (שמות ל, לו), אלא שתהא דקה מן הדקה (יומא מג:), שמערב יום הכפורים היה מחזירה למכתשת:

И пусть положит курение на огонь
пред Превечным, и покроет облако
курения крышку, которая над
свидетельством, чтобы он не умер.

וַיִּתֵּן יֵת קְטֹרֶת בּוֹסְמִיא עַל אֲשֵׁתָא לְקֹדֶם יְיָ וְחָפִי
עֲנָנָא קְטֹרֶתָא יֵת כְּפָרְתָא דִּי עַל סִהְדוּתָא וְלֹא יָמוּת

Rashi

על האש. שבתוך המחתה:

ולא ימות. הא אם לא עשאה כתקנה חייב מיתה (יומא נג.):

И пусть возьмет крови тельца и
покропит перстом своим к передней
стороне крышки, к востоку, также
пред крышкою покропит он из крови
семь раз перстом своим.

וַיֹּסֶב מִדָּמָא דְתוֹרָא וַיְדִי בְּאַצְבָּעָה עַל אִפִּי כְּפוֹרֶתָא
קְדוּמָא וְלִקְדָם כְּפָרְתָא יְדִי שְׁבַע זְמָנִין מִן דָּמָא
בְּאַצְבָּעָה

Rashi

והזה באצבעו. הזאה אחת במשמע:

ולפני הכפרת יזה שבע. הרי אחת למעלה ושבע למטה (יומא נה.):

Затем пусть зарежет он козла
очистительной жертвы, который за
народ, и внесет кровь его за завесу, и
сделает с кровию его тоже, что сделал
с кровию тельца, и покропит ею
сверху крышки и пред крышкою.

וַיְכַסּוּ יֵת צִפְרִיא דְחֻטְאָתָא דִּי לְעֵמָא וַיַּעַל יֵת דָּמָה
לְמַגְיוֹ לְפָרְכָתָא וַיַּעֲבֵד לְדָמָה כְּמָא דִּי עֲבַד לְדָמָא
דְתוֹרָא וַיְדִי יָתָה עַל כְּפָרְתָא וְלִקְדָם כְּפָרְתָא

13 וַיִּתֵּן אֶת־הַקְטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה | עָנָן

הַקְטֹרֶת אֶת־הַכְּפָרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת:

14 וְלִקַּח מִדָּם הַזֶּה וְהִזָּה בְּאַצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכְּפָרֶת

to spirt

קְדָמָה וְלִפְנֵי הַכְּפָרֶת יִזֶּה שְׁבַע־פְּעָמִים מִן־הָדָם

בְּאַצְבָּעוֹ:

15 וַשְׁחֹט אֶת־שְׂעִיר הַחֻטְאָת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמּוֹ

אֶל־מִבֵּית לְפָרְכָת וַעֲשֶׂה אֶת־דָּמּוֹ כְּאֲשֶׁר עָשָׂה לָדָם

הַזֶּה וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכְּפָרֶת וְלִפְנֵי הַכְּפָרֶת:

אשר לעם. מה שהפר מכפר על הכהנים מכפר השעיר על ישראל, והוא השעיר שעלה עליו הגורל לשם (שם סא.):
כאשר עשה לדם הפר. אחת למעלה ושבע למטה (שם נה.):

Так искупит он святилище от
нечистот сынов Израилевых и от
преступлений их, по всем
прегрешениям их; так и должен он
совершить над наметом откровения,
пребывающим у них среди нечистот
их.

ויכפר על קודשא מסואבת בני ישראל וממדיהון
לכל חטאיהון וכן יעבד למשכן זמנא דשרי עמהון
בגו סואבתהון

16 וְכָפַר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְּמֵאֹת ^{impure} בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְשָׁעֵיהֶם

לְכָל־חַטֹּאתֵהֶם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם
בְּתוֹךְ טְמֵאתָם:

מטמאת בני ישראל. על הנכנסין למקדש בטומאה ולא נודע להם בסוף, שנאמר לכל חטאתם, וחטאת היא שוגג (שבועות יז):
— ת"כ פרק ד, ב):
ומפשעיהם. אף הנכנסין מזיד בטומאה (שם ג.):
וכן יעשה לאהל מועד. כשם שהזה משניהם בפנים, אחת למעלה ושבע למטה, כך מזה על הפרוכת מבחוץ משניהם, אחת
למעלה ושבע למטה (יומא נו):
השכן אתם בתוך טומאותם. אף על פי שהם טמאים, שכינה ביניהם:

Ни один человек да не будет в намете
откровения, когда он входит для
искупления в святилище, до выхода
его. И так искупит он себя и дом свой
и все собрание Израилево.

וְכָל אִישׁ לֹא יִהְיֶה בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּה בְּמַעֲלָה לְכַפֵּרָא
בְּקוֹדֶשׁא עַד מִפְקָה ויכפר עלוהי ועל אִישׁ בֵּיתָה וְעַל
כָּל קְהָלָא דְיִשְׂרָאֵל

17 וְכָל־אִשָּׁם לֹא־יִהְיֶה | בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאֵי לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ

עַד־צֵאתוֹ וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד כָּל־קְהָל
יִשְׂרָאֵל:

שני

Тогда пусть подойдет к жертвеннику,
который пред Превечным, и искупит
его, и возьмет крови тельца и крови
козла, и возложит на роги
жертвенника кругом.

וַיִּפּוֹק לְמִדְבָּחָא דִּי קָדָם יְיָ וַיִּכְפֹּר עָלוֹהִי וַיִּסֹּב מִדָּמָא
דְּתוֹרָא וּמִדָּמָא דְּצִפְרִיא וַיִּתֵּן עַל קַרְנֵת מִדְבָּחָא סָחוֹר
סָחוֹר

18 וַיֵּצֵא אֶל־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָה וַיִּכְפֹּר עָלָיו וַיִּלָּקַח

מִדָּם הַפָּר וּמִדָּם הַשְּׂעִיר וַיָּתֵן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ

סָבִיב:

Rashi

אל המזבח אשר לפני ה'. זה מזבח הזהב, שהוא לפני ה' בהיכל. ומה תלמוד לומר ויצא, לפי שהזה הזהות על הפרוכת,
ועמד מן המזבח ולפנים והזה, ובמתנות המזבח הזקיקו לצאת מן המזבח ולחוץ, ויתחיל מקרן מזרחית צפונית (יומא נח:):
וכפר עליו. ומה היא כפרתו, ולקח מדם הפר ומדם השעיר, מעורבין זה לתוך זה (יומא נז:):

И пусть покропит на него из крови
перстом своим семь раз, и очистит
его, и освятит его от нечистот сынов
Израилевых.

וַיִּדִּי עָלוֹהִי מִן דָּמָא בְּאַצְבָּעָה שְׁבַע זְמַנִּין וַיְדַכְּנָה
וַיְקַדְּשֶׁנָּה מִסּוּאָבַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

19 וְהִזָּה עָלָיו מִן־הַדָּם בְּאַצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטָהָרוּ

to spirt

וְקִדְּשׁוּ מִטְּמֵאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

impure

Rashi

והזה עליו מן הדם. אחר שנתן מתנות באצבעו על קרנותיו, מזה ז' הזאות על גגו:
וטהרו. ממה שעבר:
וקדשו. לעתיד לבא (ת"כ פרק ד, יג):

Когда окончит искупление
святилища и намета откровения и
жертвенника, то пусть подведет
живого козла,

וַיִּשְׂצִי מִלְכַּפָּרָא עַל קוֹדֶשָׁא וְעַל מִשְׁכַּן זְמָנָא וְעַל
מִדְבָּחָא וַיִּקְרַב יֵת צְפִירָא חַיָּא

И пусть возложит Аарон обе руки
свои на голову живого козла, и
исповедает над ним все беззакония
сынов Израилевых и все
преступления их, по всем
прегрешениям их; и положит их на
голову козла, и пошлет с человеком
нарочным в пустыню.

וַיִּסְמֹךְ אֶהָרֹן יֵת תְּרֵמִין יְדוּהִי עַל רִישׁ צְפִירָא חַיָּא
וַיְיַדִּי עֲלוּהִי יֵת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּת כָּל מַרְדֵּיהוֹן
לְכָל חֲטָאֵיהוֹן וַיִּתֵּן יְתֵהוֹן עַל רִישׁ צְפִירָא וַיִּשְׁלַח בֶּיַד
גִּבֹּר דְּזִמִּין לְמַהֲדָא לְמִדְבָּרָא

И понесет козел на себе все
беззакония их в пустынную землю. И
отославши козла в пустыню,

וַיִּטּוֹל צְפִירָא עֲלוּהִי יֵת כָּל חֻבֵּיהוֹן לְאַרְעָא דְלֹא
יִתְבָּא וַיִּשְׁלַח יֵת צְפִירָא בְּמִדְבָּרָא

20 וְכָלָה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ
וַהֲקָרִיב אֶת־הַשְּׁעִיר הַחַי:

21 וְסִמָּךְ ^{to prop} אֶהָרֹן אֶת־שְׁתֵּי יָדָיו [יְדָיו] עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר

הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ
הַשְּׁעִיר וְשָׁלַח ^{timely} בְּיַד־אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה:

Rashi

איש עתי. המוכן לכך מיום אתמול (יומא סו:);

a desert

22 וַנִּשָּׂא הַשְּׁעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם אֶל־אֶרֶץ ^{גִזְרָה}

וְשָׁלַח אֶת־הַשְּׁעִיר בְּמִדְבָּר:

Пусть войдет Аарон в намет
откровения, и снимет льняные
одежды, которые он надел при входе
своём в святилище, и оставит их там.

וַיַּעֲזֹל אֶהֱרֹן לְמִשְׁכַּן זִמְנָא וַיִּשְׁלַח יָת לְבוּשֵׁי בּוֹצֵא דִי
לְבַשׁ בְּמַעֲלָה לְקוּדְשָׁא וַיַּצְנַעֲוֵן תַּמָּן

to spread
out

23 וּבֹא אֶהֱרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדֵי הַבֵּד
אֲשֶׁר לְבָשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם:

Rashi

ובא אהרן אל אהל מועד. אמרו רבותינו, שאין זה מקומו של מקרא זה, ונתנו טעם לדבריהם במסכת יומא (דף לב.), ואמרו כל הפרשה כולה אמור על הסדר חוץ מביאה זו, שהיא אחר עשיית עולתו ועולת העם והקטרת אימורי פר ושעיר שנעשים בחוץ בבגדי זהב, וטובל ומקדש ופושטן ולובש בגדי לבן. ובא אל אהל מועד. להוציא את הכף ואת המחתה שהקטיר בה הקטרת לפני ולפנים:
ופשט את בגדי הבד. אחר שהוציאם ולובש בגדי זהב לתמיד של בין הערבים. וזהו סדר העבודות, תמיד של שחר בבגדי זהב, ועבודת פר ושעיר הפנימים וקטרת של מחתה בבגדי לבן, ואילו ואיל העם ומקצת המוספין בבגדי זהב, והוצאת כף ומחתה בבגדי לבן, ושירי המוספין ותמיד של בין הערבים וקטורת ההיכל שעל מזבח הפנימי בבגדי זהב, וסדר המקראות לפי סדר העבודות כך הוא, וְשִׁלַּח אֶת הַשְּׁעִיר בַּמִּדְבָּר, וְרָחֵץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמִּים וגו', וַיֵּצֵא וַיַּעֲשֶׂה אֶת עֹלֹתוֹ וגו', וְאֵת חֶלֶב הַחֹטְאֹת וגו', וכל הפרשה עד וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹא אֶל הַמִּטְהָנָה, ואחר כך וּבֹא אֶהֱרֹן:
והניחם שם. מלמד שטעונון גניזה, ולא ישתמש באותן ארבעה בגדים ליום כפורים אחר (יומא יב:):

И пусть погрузит тело свое в воду, на
святом месте, и наденет одежды свои,
и выйдет, и совершит всесожжение за
себя и всесожжение за народ; и так
искупит он себя и народ.

וַיִּסְחִי יָת בְּסָרָהּ בְּמִיָּא בְּאַתֵּר קָדִישׁ וַיִּלְבֹּשׁ יָת
לְבוּשׁוֹהִי וַיְפֹק וַיַּעֲבֹד יָת עֹלֹתָהּ וַיָּת עֹלֹת עַמָּא וַיַּכְפֹּר
עֲלוֹהֵי וְעַל עַמָּא

24 וְרָחֵץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמִּים בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו
וַיֵּצֵא וַיַּעֲשֶׂה אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־עֹלֹת הָעָם וַיַּכְפֹּר בַּעֲדוֹ
וּבַעֲד הָעָם:

Rashi

ורחץ את בשרו וגו'. למעלה למדנו מורחץ את בשרו ולבשם שכשהוא מְשַׁנָּה מבגדי זהב לבגדי לבן טעון טבילה, שבאותה טבילה פשט בגדי זהב שעבד בהן עבודת תמיד של שחר ולבש בגדי לבן לעבודת היום וכאן למדנו שכשהוא מְשַׁנָּה מבגדי לבן לבגדי זהב טעון טבילה (שם לב.):
במקום קדוש. המקודש בקדושת עזרה, והיא היתה בג בית הַפְּרֻחָה, וכן ד' טבילות הבאות חובה ליום, אבל הראשונה היתה בחיל (שם ל. — ת"כ פרק י, ח):

ולבש את בגדיו. שמנה בגדים שהוא עובד בהן כל ימות השנה:
 ויצא. מן ההיכל אל החצר שמזבח העולה שם:
 ועשה את עולתו. איל לעולה האמור למעלה בזאת יבא אֶהֱרֵן וגו':
 ואת עולת העם. ואיל לעולה האמור למעלה ומֵאֵת עֶדֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וגו':

שלישי

И тук очистительной жертвы пусть
 воскурит на жертвеннике.

25 וְאֵת חֵלֶב הַחֹטָאִת יִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ:

וְיֵת תְּרֵבָא דְחֹטָאִתָּא יִסַּק לְמִדְבָּחָא

Rashi

ואת חלב החטאת. אימורי פר ושעיר:

יקטיר המזבחה. על מזבח החיצון, דאלו בפנימי כתיב לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה (שמות ל.).

Тот же, кто отвел козла к Аззелу,
 должен вымыть одежды свои, и
 погрузить тело свое в воду, и потом
 может войти в стан.

26 וְהִמְשַׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר לְעִזְאֵל יִכְבֵּס בְּגָדָיו וְרִתֵּץ ^{to trample}

אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמִּחָנֶּה:

וְדַמּוּבִיל יֵת צְפִירָא לְעִזְאֵל יִצְבֵּעַ לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחִי יֵת
 בְּסֶרְהָ בְּמֵיא וּבִתְר כֵּן יִיעוֹל לְמִשְׁרִיתָא

А тельца очистительной жертвы и
 козла очистительной жертвы,
 которых кровь внесена была для
 искупления в святилище, пусть
 вынесут за стан, и сожгут в огне кожи
 их и мясо их и помет их.

27 וְאֵת פֶּרֶךְ הַחֹטָאִת וְאֵת | שְׂעִיר הַחֹטָאִת אֲשֶׁר הוּבָא

אֶת־דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל־מִחוּץ לַמִּחָנֶּה וְשָׂרְפוּ

בָּאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם וְאֶת־בְּשָׂרָם וְאֶת־פְּרָשָׁם:

וְיֵת תוֹרָא דְחֹטָאִתָּא וְיֵת צְפִירָא דְחֹטָאִתָּא דִּי אֶתְעַל
 מִדְמָהוֹן לְכַפֵּרָא בְּקוֹדֶשׁא יִתְפָּקוֹן לְמִבְרָא לְמִשְׁרִיתָא
 וְיִקְדוּן בְּנוֹרָא יֵת מִשְׁכִּיָּהוֹן וְיֵת בְּסֶרְהוֹן וְיֵת אֶכְלִיָּהוֹן

אשר הובא את דמם. להיכל לפני ולפנים:

Тот же, кто сжег их, должен вымыть
одежды свои, и погрузить тело свое в
воду, и потом может войти в стан.

וְדַמּוּקִיד יִתְהוֹן יִצְבֵּעַ לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחִי יֵת בְּסֶרֶה בְּמִיָּא
וּבְתֵר כֵּן יִיעוֹל לַמְּשֻׁרִיתָא

И да будет это для вас
постановлением вечным: в седьмом
месяце, в десятый день месяца,
изнуряйте себя постом, и никакой
работы не делайте, ни туземец, ни
пришелец, который проживает среди
вас.

וְתִהְיֶה לְכוֹן לְקִים עָלֶם בִּירְחָא שְׁבִיעָאָה בְּעֶשְׂרָא
לִירְחָא תַעֲנִנוּ יֵת נַפְשָׁתִיכוֹן וְכָל עֲבִידָא לֹא תַעֲבִדוּן
יִצְיָבָא וְגִיּוֹרָא דִּיתְגִּירוֹן בִּינִיכוֹן

Ибо в день сей он искупит вас, чтобы
сделать вас чистыми; от всех грехов
ваших сделаетесь чистыми пред
Превечным.

אַרִי בְיוֹמָא הַדִּין יִכְפֹּר עַלִיכוֹן לְדַפְּאָה יִתְכוֹן מְכָל
חוֹבִיכוֹן קָדָם יְיָ תְדַכּוֹן

Это субботний покой для вас, и вы
должны изнурять себя постом; это —
постановление вечное.

שְׁבִיט שְׁבִיטָא הִיא לְכוֹן וְתַעֲנִנוּ יֵת נַפְשָׁתִיכוֹן קִים עָלֶם

28 וְהִשְׁרַף אֹתָם יִכְבֹּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ אֶת־בְּשָׁרוֹ בַּמַּיִם

וְאַחֲרֵי־כֵן יָבֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה:

decade
29 וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּעֶשְׂרֵה

לַחֹדֶשׁ תַּעֲנִנוּ אֶת־נַפְשְׁתִּיכֶם וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ

native
הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם:

30 כִּי־בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר עַלִיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל

חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ:

day of rest
31 שְׁבִיט שְׁבִיטוֹן הִיא לָכֶם וְעֲנִיתֶם אֶת־נַפְשְׁתִּיכֶם חֻקַּת

עוֹלָם:

Совершать же искупление должен
тот священник, которого помазали и
которого уполномочили, чтобы
священствовать вместо отца своего. И
пусть наденет льняные одежды,
одежды священные,

וּכְפָר כֹּהֵנָא דִּי רַבִּי יְתֵה וְדִי יִקְרַב יֵת קִרְבָּנָה
לְשִׁמְשָׁא תַּחֲת אָבוּהִי וְלִבְשׁ יֵת לְבוּשֵׁי בּוֹצָא לְבוּשֵׁי
קוֹדֶשׁא

Rashi

וכפר הכהן אשר ימשח וגו'. כפרה זו של יום הכיפורים אינה כשרה אלא בכהן גדול (יומא עג. — ת"כ פרק ח, ד), לפי שנאמרה כל הפרשה באהרן הוצרך לומר בכהן גדול הבא אחריו שיהא כמוהו: ואשר ימלא את ידו. אין לי אלא המשוח בשמן המשחה, מרובה בגדים מנין, תלמוד לומר ואשר ימלא את ידו וגו' (ת"כ שם), והם כל הכהנים גדולים שעמדו מיאשיהו ואילך, שבימיו נגזרה צלוחית של שמן המשחה (יומא נב:): לכהן תחת אביו. ללמד שאם בנו ממלא את מקומו, הוא קודם לכל אדם (ת"כ שם ה):

И искупит всесвятилище и намет
откровения, и жертвенник искупит, и
священников и все собрание народа
искупит.

וּכְפָר עַל מִקְדָּשׁ קוֹדֶשׁא וְעַל מִשְׁכַּן זְמָנָא וְעַל
מִדְבָּחָא יִכְפֹּר וְעַל כֹּהֲנָיָא וְעַל כָּל עַמָּא דְקָהֳלָא יִכְפֹּר

И это будет для вас постановлением
вечным, чтобы искупать сынов
Израилевых от всех грехов их
однажды в году. И сделал он, как
повелел Превечный Моисею.

וְתִהְיֶה דָּא לְכוּן לְקִיָּם עָלֵם לְכַפֵּרָא עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְכָל
חֻבִּיָּהוֹן חֲדָא בְּשָׁתָא וְעַבְד כְּמָא דִּי פִקִּיד יִי יֵת מֹשֶׁה

32 וּכְפָר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר־יִמְשַׁח אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמְלֵא אֶת־יָדוֹ

לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלִבְשׁ אֶת־בְּגָדֵי הַבָּד בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ:

33 וּכְפָר אֶת־מִקְדָּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ

יִכְפֹּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל־כָּל־עַם הַקָּהָל יִכְפֹּר:

34 וְהָיְתָה־זֹאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

מְכָל־חַטָּאתָם אֶחָת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה

אֶת־מֹשֶׁה: (פ)

Rashi

ויעש כאשר צוה ה' וגו'. כשהגיע יום הכפורים עשה כסדר הזה, ולהגיד שבחו של אהרן שלא היה לובשן לגדולתו אלא כמקיים גזירת המלך:

רביעי

ויקרא 17

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

1 וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימָר

Объяви Аарону и сынам его и всем
сынам Израилевым, и скажи им: вот,
что повелел Превечный и сказал:

2 דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ

אֲלֵיהֶם זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר:

מִלֵּל עִם אַהֲרֹן וְעִם בְּנוֹהֵי וְעִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר
לְהוֹן דִּין פִּתְגָמָא דִּי פִקִּיד יְיָ לְמִימָר

Всякий из дома Израилева, кто
зарежет вола, или овцу, или козу в
стане, или кто зарежет такового вне
стана,

3 אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִשְׁחַט שׁוֹר או־

כֶּשֶׂב או־עֶז בַּמַּחֲנֶה או־אֲשֶׁר יִשְׁחַט מִחוּץ

young
sheep

לַמַּחֲנֶה:

גִּבְר גִּבְר מִבֵּית יִשְׂרָאֵל דִּי יְכֹס תֹּר אוֹ אִמֵּר אוֹ עֲזָא
בְּמִשְׁרִיתָא אוֹ דִּי יְכֹס מִבְּרָא לְמִשְׁרִיתָא

Rashi

אשר ישחט שור או כשב. במוקדשין הכתוב מדבר, שנאמר להקריב קרבן:

במחנה. חוץ לעזרה (זבחים קז:):

А ко входу намета откровения не
приведет его, чтобы принести в
жертвенное приношение Превечному
пред скиниию Превечного, — тому
человеку вменено это будет в
кровавую вину, он кровь пролил, и да
истребится человек тот из среды
народа своего.

וְלִתְרַע מִשְׁפָּן זִמְנָא לָא אִיתָהּ לְקָרְבָּא קָרְבָּנָא קָדָם יי
קָדָם מִשְׁכָּנָא דִּי דָמָא יִתְחַשֵּׁב לְגִבְרָא הֵהוּא דָמָא
אֲשֵׁד וַיִּשְׁתַּיְצִי אֲנָשָׂא הֵהוּא מִגּוֹ עֵמָה

Это для того, чтобы приводили сыны
Израилевы жертвенный скот свой,
который пожелают зарезать на поле,
чтобы приводили его пред
Превечного, ко входу намета
откровения, к священнику, и
зарезывали его в мирные жертвы
Превечному.

בְּדִיל דִּי יִיתּוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יֵת דְּבַחִיהוֹן דִּי אָנוּן דְּבַחִין
עַל אֲפִי חֻקְלָא וַיִּיתּוֹנוּ לְקָדָם יי לִתְרַע מִשְׁפָּן זִמְנָא
לְוֹת כְּהֵנָּא וַיִּכְסּוּ נִכְסֵת קוֹדֶשִׁין קָדָם יי יִתְהוֹן

4 וְאֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לֹא הֵבִיאוּ לְהִקְרִיב קָרְבָּן לַיהוָה

לִפְנֵי מִשְׁכָּן יְהוָה דָּם יִחָשֵׁב לְאִישׁ הֵהוּא דָּם שָׁפָךְ

וְנִכְרַת הָאִישׁ הֵהוּא מִקָּרֵב עָמוֹ:

Rashi

דם יחשב. כשופך דם האדם שמתחייב בנפשו:

דם שפך. לרבות את הזורק דמים בחוץ (שם):

5 לְמַעַן אֲשֶׁר יָבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־זִבְחֵיהֶם אֲשֶׁר הֵם

זִבְחִים עַל־פְּנֵי הַשֹּׁדֶה וַהֲבִיֵּאֻם לַיהוָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל

מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן וְזָבְחוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים לַיהוָה אוֹתָם:

Rashi

אשר הם זבחים. אשר הם רגילים לזבוח:

И пусть покропит священник кровию
на жертвенник Превечного у входа
намета откровения, и воскурит тук в
благоухание Превечному.

וַיִּזְרוֹק כֹּהֵנָא יְת דְּמָא עַל מִדְבָּחָא דִּי בְתָרַע מִשְׁכָּן
זִמְנָא וַיִּסַּק תְּרַבָּא לְאַתְמַבְּלָא בְּרַעְוָא קָדָם יי

И пусть не зарезывают впредь
жертвенного скота своего
козлообразным идолам, за которыми
они блудят. Постановлением вечным
да будет это для них в роды их.

וְלֹא יִדְבְּחוּ עוֹד יְת דְּבַחִיהוֹן לְשִׁדְיִין דִּי אֲנָן טָעֲנוּ
בְּתַרְיֵהוֹן קַיִם עָלָם תְּהִי דָא לְהוֹן לְדָרִיֵּהוֹן

וְזָרַק ^{to sprinkle} הִפְתָּן אֶת־הַדָּם עַל־מִזְבֵּחַ יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל 6

מוֹעֵד וְהִקְטִיר הַחֶלֶב לְרִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

7 וְלֹא־יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת־זִבְחֵיהֶם לְשִׁעִירִים אֲשֶׁר הֵם זִנִּים

אַחֲרֵיהֶם חֲקַת עוֹלָם תִּהְיֶה־זֹאת לָהֶם לְדוֹרָתָם:

Rashi

לשעירים. לשדים, כמו ושעירים ירקדו שם (ישעיה יג, כא):

חמישי

Скажи им также: всякий из дома
Израилева или из пришельцев,
которые будут проживать среди их,
кто принесет всесожжение, или
другую жертву,

וְלֵהוֹן תִּימַר גְּבֵר גְּבֵר מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן גִּיּוֹרָא
דִּיתְגִּירוֹן בִּינִיכוֹן דִּי יִסַּק עֲלֵתָא אוֹ נְכִסְתָּ קוּדְשִׁיא

8 וְאֵלֵיהֶם תֹּאמַר אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר

אֲשֶׁר־יִגּוֹר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר־יַעֲלֶה עֹלָה אוֹ־זֶבַח:

Rashi

אשר יעלה עלה. לחייב על המקטיר איברים בחוץ, (עי' ברא"ם) כשוחט בחוץ, שאם שחט אחד והעלה חבירו, שניהם חייבין (ת"כ פרק י, ו — חולין כט:):

А ко входу намета откровения не
приведет её, чтобы совершить ее для
Превечного, — тот человек да
истребится из народа своего.

וְלִתְרַע מִשָּׁכֵן זְמָנָא לֹא אִיתְּנָה לְמַעַבְדַּי יְתֵה קָדֵם יי
וְיִשְׁתַּיְצִי אֲנָשָׁא הֵהוּא מַעֲמִיה

Rashi

ונכרת. זרעו נכרת, וימיו נכרתין.

И всякий из дома Израилева или из
пришельцев, проживающих среди их,
который будет есть какую нибудь
кровь: — Я обращаю гневный взор Мой
против того лица, которое будет есть
кровь, и истреблю его из среды
народа его;

וְגִבֵּר גִּבֵּר מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן גִּיּוֹרָא דִּיתְגִּירוֹן בִּינִיכּוֹן דִּי
יִיכּוֹל כָּל דָּמָא וְאַתָּן רוּגְזִי בְּאַנְשָׁא דִּיכּוֹל יֵת דָּמָא
וְאַשְׁיַצִּי יְתֵה מְגוֹ עֲמֵה

Rashi

כל דם. לפי שנאמר בנפש יכפר, יכול לא יהא חייב אלא על דם המוקדשים, תלמוד לומר כל דם (כריתות ד:):

ונתתי פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו:

Ибо жизнь плоти — в крови, и Я
назначил ее вам для жертвенника,
дабы искупать души ваши, ибо кровь,
— она лишь искупает душу.

אַרִּי נֶפֶשׁ בְּסָרָא בְּדָמָא הִיא וְאַנָּא יְהִבְתִּיהָ לְכוֹן עַל
מִדְּבַחָא לְכַפֵּרָא עַל נַפְשֵׁיכֶם אַרִּי דָּמָא הוּא עַל
נַפְשָׁא מְכַפֵּר

9 וְאַל-פָּתַח אֱהָל מוֹעֵד לֹא יִבְיָאֲנוּ לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ לַיהוָה

וְנִכְרַת הָאִישׁ הַהוּא מֵעַמּוֹ:

10 וְאִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר

יֹאכַל כָּל-דָּם וְנָתַתִּי פָנַי בְּנַפְשׁוֹ הָאֲכָלָת אֶת-הַדָּם

וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ:

11 כִּי נֶפֶשׁ הַבָּשָׂר בַּדָּם הוּא וְאַנִּי נָתַתִּיו לָכֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ

לְכַפֵּר עַל-נַפְשֵׁיכֶם כִּי-הַדָּם הוּא בְּנַפְשׁוֹ יִכָּפֵר:

כי נפש הבשר. של כל בריה בדם היא תלויה, ולפיכך נתתיו על המזבח לכפר על נפש האדם, תבוא נפש ותכפר על הנפש:

Поэтому сказал Я сынам Израилевым:
никто из вас не должен есть крови, и
пришелец, проживающий среди вас,
не должен есть крови.

על פן אמרית לבני ישראל כל אִנֶּשׁ מִנְכוֹן לֹא יִיכוֹל
דָּמָא וְגִיּוֹרָא דִּיתְגִּירוֹן בִּינִיכוֹן לֹא יִיכוֹל דָּמָא

12 עַל־כֵּן אָמַרְתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־נֶפֶשׁ מִכֶּם לֹא־תֹאכַל

דָּם וְהַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם לֹא־יֹאכַל דָּם: (ס)

כל נפש מכם. להזהיר גדולים על הקטנים (יבמות קיד):

И всякий из сынов Израилевых или
из пришельцев, проживающих среди
их, который поймает дичь, зверя или
птицу, которую можно есть, должен
выпустить кровь из нея и покрыть ее
землею.

וְגִבֹר גִּבֹר מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן גִּיּוֹרָא דִּיתְגִּירוֹן בִּינִיכוֹן
דִּי יִצוּד צִידָא חִיתָא אוּ עוֹפֹא דִּי מְתֹאכַל וַיִּשְׁוֹד יֵת
דְּמָה וַיִּכְסֶּנָּה בְּעֶפְרָא

13 וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר

יִצוּד ^{to lie alongside} צִיד ^{the chase} חִיָּה אוֹ־עוֹף אֲשֶׁר יֹאכַל וַיִּשְׁפֹּךְ

אֶת־דָּמּוֹ וְכִסְּהוּ בְּעֶפְרָא:

אשר יצוד. אין לי אלא ציד, אווזין ותרנגולין מנין, תלמוד לומר ציד מכל מקום, אם כן למה נאמר אשר יצוד, שלא יאכל בשר

אלא בהזמנה זאת (חולין פד. — ת"כ פרק יא, ב):

אשר יאכל. פרט לטמאים:

Ибо жизнь всякой плоти — кровь её,
жизнь её лишь она; поэтому сказал Я
сынам Израилевым: крови никакой
плоти не ешьте, ибо жизнь всякой
плоти есть кровь её; всякий, кто ест
ее, да истребится.

אָרִי נֶפֶשׁ כָּל בֶּסֶרָא דְּמָה בְּנִפְשָׁהּ הוּא וְאַמְרִית לְבָנִי
יִשְׂרָאֵל דִּם כָּל בֶּסֶרָא לֹא תִכְלוּן אָרִי נֶפֶשׁ כָּל בֶּסֶרָא
דְּמָה הִיא כָּל דִּי־כִלְנָה יִשְׁתַּיִצִי

14 כִּי־נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ בְּנִפְשׁוֹ הוּא וְאִמַּר לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
דִּם כָּל־בָּשָׂר לֹא תֹאכְלוּ כִּי נֶפֶשׁ כָּל־בָּשָׂר דָּמוֹ הוּא
כָּל־אַכְלִיו יִכָּרֵת:

Rashi

דמו בנפשו הוא. דמו הוא לו במקום הנפש שהנפש תלויה בו:
כי נפש כל בשר דמו הוא. הנפש היא הדם. דם ובשר לשון זכר, נפש לשון נקבה:

И всякий, кто будет есть падаль или
звероядину, как туземец, так и
пришелец, пусть вымоет одежды
свои, и выкупается в воде, и нечист
будет до вечера; затем он чист.

וְכָל אִנָּשׁ דִּי יִיכּוֹל נְבִילָא וְתַבִּירָא בְּיַצִּיבָא וּבִגְיוּרָא
וְיַצְבֵּעַ לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחִי בְּמֵיָא וְיִהִי מְסָאב עַד רַמְשָׁא
וַיִּדְכִּי

15 וְכָל־נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תֹּאכַל נְבִילָה וְטֶרֶף ^{non-kosher meat} ^{native} בְּאֶרֶץ

וּבִגְרָ וְכִבֹּס בְּגָדָיו וְרַחֵץ בְּמֵיִם וְטָמֵא עַד־הָעֶרֶב ^{to trample}
וְטָהָר:

Rashi

אשר תאכל נבלה וטרפה. בנבלת עוף טהור דבר הכתוב, שאין לה טומאה אלא בשעה שנבלעת בבית הבליעה, ולמדך כאן
שמטמאה באכילתה, ואינה מטמאה במגע, וטרפה האמורה כאן לא נכתבה אלא לדרוש, וכן שנינו יכול תהא נבלת עוף טמא
מטמאה בבית הבליעה, תלמוד לומר טרפה, מי שיש במינו טרפה, יצא עוף טמא שאין במינו טרפה:

Если же не вымоет их, и тела своего
не погрузит, то понесет вину свою.

וְאִם לֹא יַצְבֵּעַ וּבִסְרָהּ לֹא יִסְחִי וְיִקְבַּל חוֹבָה

16 וְאִם לֹא יִכְבֹּס וּבָשָׂרוֹ לֹא יִרְחֹץ וְנִשָּׂא עוֹנוֹ: (פ)

Rashi

ונשא עונו. אם יאכל קדש, או יכנס למקדש, חייב על טומאה זו ככל שאר טומאות:
ובשרו לא ירחץ ונשא עונו. על רחיצת גופו ענוש כרת, ועל כבוס בגדים במלקות:

ויקרא 18

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימָר

Объяви сынам Израилевым, и скажи
им: Я Превечный, Бог ваш.

2 דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם:

מִלֵּל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימָר לְהוֹן אָנָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ

Rashi

אני ה' אלהיכם. אני הוא שאמרתי בסיני, אנכי ה' אלהיך (שמות כ, ב), וקבלתם עליכם מלכותי, מעתה קבלו גזרותי. רבי אומר גלוי וידוע לפניו שסופן לנתיק בעריות בימי עזרא, לפיכך בא עליהם בגזירה אני ה' אלהיכם, דעו מי גוזר עליכם, דיין להפרע ונאמן לשלם שכר:

По делам земли Египетской, где вы
жили, не поступайте, и по делам
земли Ханаанской, куда веду вас, не
поступайте, и по установлениям их
не ходите.

3 כַּמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ־מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִשְׁבֹּתֶם־בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ

וּכַמַּעֲשֵׂה אֶרֶץ־כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי מְבִיא אֲתֶכֶם שָׁמָּה לֹא

תַּעֲשׂוּ וּבַחֲקֵיתֶהֶם לֹא תֵלְכוּ:

כְּעֹבְדֵי עֲמָא דְאַרְעָא דְמִצְרַיִם דִּי יִתְבָּתוּן בָּהּ לֹא
תַעֲבֹדוּן וּכְעֹבְדֵי עֲמָא דְאַרְעָא דְכְנַעַן דִּי אָנָּה מְעַל
יִתְכֻן תְּמָן לֹא תַעֲבֹדוּן וּבְנִימוּסֵיהוֹן לֹא תִהְיוּ

Rashi

כמעשה ארץ מצרים. מגיד שמעשיהם של מצריים ושל כנעניים מקולקלים מכל האומות, ואותו מקום שישבו בו ישראל מקולקל מן הכל (ת"כ פרק יג, ה):

אשר אני מביא אתכם שמה. מגיד שאותן עממין שכבשו ישראל מקולקלים יותר מכולם: ובחקתיהם לא תלכו. מה הניח הכתוב שלא אמר, אלא אלו נמוסות שלהן, דברים החקוקין להם, כגון טרטיאות ואצטדיאות, ר' מאיר אומר אלו דרכי האמורי שמנו חכמים:

Мои законы исполняйте, и Мои
постановления соблюдайте, чтобы
ходить по ним: Я Превечный, Бог ваш.

4 אֶת־מִשְׁפָּטֵי תַעֲשׂוּ וְאֶת־חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לֵלֶכֶת בְּהֶם אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יֵת דִּינֵי תַעֲבֹדוּ וְיֵת קִיָּמֵי תִטְּרוּ לְהִלָּכָא בְהוֹן אָנָּא יי
אֱלֹהֵכֹן

Rashi

את משפטי תעשו. אלו דברים האמורים בתורה במשפט, שאלו לא נאמרו היו כדאי לאומרן:
ואת חקתי תשמרו. דברים שהם גזירת המלך, שיצר הרע משיב עליהם למה לנו לשומרן, ואומות העולם ע"א משיבין עליהן,
כגון אכילת חזיר, ולבישת שעטנז, וטהרת מי חטאת, לכך נאמר אני ה', גזרתי עליכם, אי אתם רשאים להפטר:
ללכת בהם. אל תפטר מתוכם, שלא תאמר למדתי חכמת ישראל אלך ואלמד חכמת המצריים והכשדיים:

И так соблюдайте постановления
Мои и законы Мои, исполняя
которые, человек жив будет ими: Я
Превечный.

5 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־חֻקֹּתַי וְאֶת־מִשְׁפָּטֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אִתְּכֶם
הָאָדָם וְחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה: (ס) to live

וְתִטְּרוּ יֵת קִיָּמֵי וְיֵת דִּינֵי דִי יַעֲבֹד יְתְהוֹן אָנָּשָׁא וְיַחֲי
בְהוֹן לְחַי עֲלֵמָא אָנָּא יי

Rashi

ושמרתם את חקותי. לרבות שאר דקדוקי הפרשה שלא פרט הכתוב בהם (ת"כ שם יא). דבר אחר ליתן שמירה ועשייה
לחוקים, ושמירה ועשייה למשפטים (שם פרשתא ט, י), לפי שלא נתן אלא עשייה למשפטים ושמירה לחוקים:
וחי בהם. לעולם הבא, שאם תאמר בעולם הזה, והלא סופו הוא מת:
אני ה'. נאמן לשלם שכר:

שישי

Никто из вас не должен
приближаться к комунибудь из
единокровных своих, чтобы обнажить
срамоту: Я Превечный.

גִּבֹר גִּבֹר לְכָל קָרִיב בְּסֻרָה לֹא תִקְרְבוּן לְגִלְזָה עֲרִיא
אֲנִי יְהוָה

6 אִישׁ אִישׁ אֶל־כָּל־שָׂאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלְזוֹת עֲרוּהָ

אֲנִי יְהוָה: (ס)

Rashi

לא תקרבו. להזהיר הנקבה כזכר, לכך נאמר לשון רבים:

אני ה'. נאמן לשלם שכר:

Срамоты отца твоего, именно
срамоты матери твоей не обнажай;
она мать твоя, не обнажай срамоты её.

עֲרֹת אָבִיךָ וְעֲרֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה אִמְךָ הִיא לֹא תִגְלֶה
עֲרֹתָהּ

7 עֲרֹת אָבִיךָ וְעֲרֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה אִמְךָ הִיא לֹא

תִּגְלֶה עֲרֹתָהּ: (ס)

Rashi

ערות אביך. זו אשת אביך (סנהדרין נד.), או אינו אלא כמשמעו, נאמר כאן ערות אביך, ונאמר להלן ערות אביו גלה (ויקרא כ, יא), מה להלן אשת אביו, אף כאן אשת אביו: וערות אמן. להביא אמו שאינה אשת אביו:

Срамоты жены отца твоего не
обнажай: это срамота отца твоего.

עֲרֹת אִשְׁתְּ־אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרֹת אָבִיךָ הוּא: (ס)

8 עֲרֹת אִשְׁתְּ־אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרֹת אָבִיךָ הוּא: (ס)

Rashi

ערות אשת אביך. לרבות לאחר מיתה:

Срамоты сестры твоей, дочери отца
твоего или дочери матери твоей,
рожденной в доме или рожденной
вне, — не обнажай срамоты их.

עֲרִית אֶחָתָךְ בֵּת אָבוֹךְ אוֹ בֵּת אִמְךָ דִּילִידָא מִן אָבוֹךְ
מִן אִמְתָּא אַחֲרִי אוֹ מִן אִמְךָ לְגַבֵּר אַחֲרֵן לֹא תִגְלִי
עֲרִיתָהּ

9 עֲרוֹת אַחֲוֹתֶיךָ בֵּת־אָבִיךָ אוֹ בֵּת־אִמְךָ מוֹלֶדֶת בֵּית אוֹ

מוֹלֶדֶת חוּץ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָן: (ס)

Rashi

בת אביך. אף בת אנוסה במשמע:

מולדת בית או מולדת חוץ. בין שאומרים לו לאביך קיים את אמה, ובין שאומרים לו הוצא את אמה (יבמות כג.), כגון ממזרת או נתינה:

Срамоты дочери сына твоего или
дочери дочери твоей, — не обнажай
срамоты их; ибо они твоя срамота.

עֲרִית בֵּת בֶּרֶךְ אוֹ בֵּת בְּרִתְךָ לֹא תִגְלִי עֲרִיתָהּ אֲרִי
עֲרִיתְךָ אֲנוֹן

10 עֲרוֹת בֵּת־בְּנֶךְ אוֹ בֵּת־בְּרִתְךָ לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתָן כִּי עֲרוֹתָךְ

הֵנָּה: (ס)

Rashi

ערות בת בנך וגו'. בביתו מאנוסתו הכתוב מדבר (סנהדרין עו.), ובתו ובתו מאשתו אנו למדין מערות אשה ובתה שנאמר בהן לא תגלה, בין שהיא ממנו בין שהיא מאיש אחר: ערות בת בנך. קל וחומר לבתך, אלא לפי שאין מזהירין מן הדין למדוה מגזרה שוה, (במסכת יבמות ג.):

Срамоты дочери жены отца твоего,
рожденной от отца твоего — она
сестра твоя —, не обнажай срамоты
ее.

עֲרִית בֵּת אִמְתָּא אָבוֹךְ דִּילִידָא מִן אָבוֹךְ אֶחָתָךְ הִיא לֹא
תִגְלִי עֲרִיתָהּ

11 עֲרוֹת בֵּת־אִשְׁתִּי אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אַחֲוֹתְךָ הִיא לֹא

תִּגְלֶה עֲרוֹתָהּ: (ס)

Rashi

ערות בת אשת אביך. לימד שאינו חייב על אחותו משפחה ונכרית, לכך נאמר בת אשת אביך, בראויה לקידושין (יבמות כג.):

Срамоты сестры отца твоего не
обнажай; она единокровная отцу
твоему.

עֲרֹת אֲחֹת־אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה שְׂאֵר אָבִיךָ הוּא: (ס)

Срамоты сестры матери твоей не
обнажай; она единокровная матери
твоей.

עֲרֹת אֲחֹת־אִמְךָ לֹא תִגְלֶה אִמְךָ הוּא: (ס)

Срамоты брата отца твоего не
обнажай, к жене его не приближайся;
она тетка твоя.

עֲרֹת אֲחִי־אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה אֶל־אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב

an aunt
דִּדְתָךְ הוּא: (ס)

עֲרֹת אֶח אָבִיךָ לֹא תִגְלֶה לְאִתָּתָהּ לֹא תִקְרַב אִתָּתָהּ אֶח
אָבִיךָ הוּא

Rashi

ערוֹת אחי אביך לא תגלה. ומה היא ערוֹתוֹ, אל אשתו לא תקרב:

Срамоты невестки твоей не обнажай;
она жена сына твоего, не обнажай
срамоты её.

עֲרֹת כִּלְתָּךְ לֹא תִגְלֶה אִשְׁתּוֹ בְּנֶךְ הוּא לֹא תִגְלֶה

עֲרֹתָהּ: (ס)

עֲרֹת כִּלְתָּךְ לֹא תִגְלֶה אִתָּת בְּרַךְ הוּא לֹא תִגְלֶה עֲרֹתָהּ

Rashi

אשת בנך היא. לא אמרתי אלא בשיש לבנך אישות בה, פרט לאנוסה ושפחה ונכרית:

Срамоты жены брата твоего не
обнажай; это срамота брата твоего.

עֲרֹת אִשְׁת־אָחִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרֹת אָחִיךָ הוּא: (ס)

עֲרֹת אִתָּת אָחִיךָ לֹא תִגְלֶה עֲרֹת אָחִיךָ הוּא

Срамоты женщины и дочери её не
обнажай; дочери сына её или дочери
дочери её не бери, чтобы обнажить
срамоту её; единокровные они,
распутство это.

עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא תְגַלֶּה יֵת בֵּת בָּרָה וְיֵת בֵּת
בִּרְתָּה לֹא תִסֵּב לְגִלְזָהּ עֲרִיטָה קָרִיבָן אֲנוֹן עֲצַת
חֲטָאִין הִיא

17 עֲרוֹת אִשָּׁה וּבִתָּה לֹא תְגַלֶּה אֶת־בֵּת־בָּנָהּ

female
kindred by
blood

וְאֶת־בֵּת־בָּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגִלּוֹת עֲרוֹתָהּ שְׂאֵרָה הִנָּה

a plan

זְמָה קוֹא

Rashi

ערוות אשה ובתה. לא אסר הכתוב אלא ע"י נשואי הראשונה (יבמות צז.), לכך נאמר לא תקח, לשון קיחה, וכן לענין העונש
אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ (ויקרא כ, יד), לשון קיחה, אבל אנס אשה מותר לישא בתה:
שאר הנה. קרובות הן זו לזו:
זמה. עצה, כתרגומו עֲצַת חֲטָאִין, שיצרך יועצך לחטוא:

И женщины вместе с сестрою её не
бери, чтобы сделать ее соперницею,
чтобы обнажить срамоту её при ней,
при жизни её.

וְאֶת־בָּתָּהּ עִם אֶחָתָהּ לֹא תִסֵּב לְעִקְצָהּ לְגִלְזָהּ עֲרִיטָה
עִלָּה בְּחַיֶּיהָ

to cramp

18 וְאִשָּׁה אֶל־אֶחָתָהּ לֹא תִקַּח לְצָרָר לְגִלּוֹת עֲרוֹתָהּ

עִלָּה בְּחַיֶּיהָ:

Rashi

אל אחותה. שתיהן כאחת (קידושין נ:):
לצרר. לשון צרה, לעשות את זו צרה לזו:
בחייה. למדך, שאם גרשה לא ישא את אחותה, כל זמן שהיא בחיים (יבמות ח:):

И к женщине во время отлучения в
нечистоте её не приближайся, чтобы
обнажить срамоту её.

וּלְאִתָּתָהּ בְּרָחוּק סוּבָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלְזָהּ עֲרִיטָה

impure

properly

19 וְאֶל־אִשָּׁה בְּנִדָּתָהּ טְמֵאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגִלּוֹת

עֲרוֹתָהּ:

И с женою ближнего твоего не имей
соития для семяизлияния, чтобы
оскверниться ею.

ובאמת חבֿרֿךְ לֹא תתֿן שִׁכְבֿתֶּךָ לְזִרְעָא לְאַסְתָּאבָּא בָּהּ

И из детей твоих не отдавай для
проведения чрез огонь в честь
Молоха, и не бесчести имени Бога
твоего: Я Превечный.

וּמִבְנֶיךָ לֹא תתֿן לְאַעֲבָרָא לְמוֹלֶךְ וְלֹא תַחַל יֵת שְׁמָא
דְּאַלֹּהֶיךָ אֲנָא יי

20 וְאַל־אִשָּׁתְּ עֲמִיתֶךָ לֹא־תִתֶּן שִׁכְבֶּתְךָ לְזֶרַע
a lying with colleague

לְטַמְאָה־בָּהּ:

21 וּמִזִּרְעֶךָ לֹא־תִתֶּן לְהַעֲבִיר לְמֹלֶךְ וְלֹא תַחַלֵּל אֶת־שֵׁם

אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:

Rashi

למלך. עבודת אלילים היא ששמה מולך, וזו היא עבודתה, שמוסר בנו לכומרים ועושין שתי מדורות גדולות ומעבירין את הבן
ברגליו בין שתי מדורות האש (סנהדרין סד:):
לא תתן. זו היא מסירתו לכומרים:
להעביר למלך. זו העברת האש:

שביעי

И не ложись с мущиною, как ложатся
с женщиною; мерзость это.

וְעַם דְּכוּרָא לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכַּבִּי אִתָּתָא תוֹעֵבָתָא הִיא

И ни с какою скотиною не имей
соития, чтобы оскверниться ею, и
женщина да не станет пред
скотиною, чтобы совокупиться с нею;
беспутство это.

וּבְכָל בְּעִירָא לֹא תִתֿן שִׁכְבֶּתְךָ לְאַסְתָּאבָּא בָּהּ וְאִתָּתָא
לֹא תִקּוּם קָדָם בְּעִירָא לְמִשְׁלַט בָּהּ תִּבְלָא הוּא

22 וְאִת־זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה תוֹעֵבָה הוּא:

23 וּבְכָל־בְּהֵמָה לֹא־תִתֶּן שִׁכְבֶּתְךָ לְטַמְאָה־בָּהּ וְאִשָּׁה
a lying with

לֹא־תַעֲמֹד לִפְנֵי בְּהֵמָה לְרִבְעָה תִּבֵּל הוּא:
to squat or lie out flat

תבל הוא. לשון קדש וערוה וניאוף, וכן ואפי על תבליתם (ישעי' י, כה). דבר אחר תבל הוא, לשון בלילה וערבוב, זרע אדם וזרע בהמה:

Не оскверняйтесь ничем этим; ибо
всем этим осквернялись народы,
которые Я изгоняю от вас.

לא תסתאבון בכל ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
עממיא די אנא מגלי מן קדמיכון

И осквернилась земля, и Я взыскал на
ней беззаконие её, и земля изрыгнула
живущих на ней.

ואסתאבת ארעא ואסערית חובה עליה ורוקינת ארעא
ית יתבהא

И так соблюдайте вы постановления
Мои и законы Мои, и не делайте
ничего из этих мерзостей, ни
туземец, ни пришелец, который
проживает среди вас.

ותטרונו אתון ית קימי וית דיני ולא תעבדון מכל
תועבתא האלן יציבא וגיורא דיתגירון ביניכון

Ибо все эти мерзости делали люди
этой земли, бывшие прежде вас, и
осквернилась земля.

ארי ית כל תועבתא האלן עבדו אנשי ארעא די
קדמיכון ואסתאבת ארעא

24 אל-תטמאו בכל-אלה כי בכל-אלה נטמאו הגוים

אשר-אני משלח מפניכם:

25 ותטמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ

את-ישיבה:

26 ושמרתם אתם את-חקתי ואת-משפטי ולא תעשו

מכל התועבת האלה האזרח והגר הגר בתוכם:

27 כי את-כל-התועבת האל עשו אנשי-הארץ אשר

לפניכם ותטמא הארץ:

Чтобы не изрыгнула вас земля, когда вы оскверните ее, как она изрыгнула народ, бывший прежде вас.

וְלֹא תִרְוֶקֶן אֶרֶץ אֲרָעָא יִתְכּוֹן בְּסֻאָבִיכוֹן יְתֵה כְּמָא דְרוֹקִינַת
יֵת עַמְמִיָּא דִּי קִדְמִיכוֹן

28 וְלֹא־תִקְיָא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטִמְאַכֶּם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה

אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם:

Rashi

ולא תקיא הארץ אתכם. משל לבן מלך שהאכילוהו דבר מאוס שאין עומד במעיו אלא מקיאו, כך ארץ ישראל אינה מקיימת עוברי עבירה. ותרגמו וְלֹא תִרְוֶקֶן, לשון ריקון, מריקה עצמה מהם:

Ибо всякий, кто делает чтонибудь из этих мерзостей, — все лица, делающие это, да истребятся из среды народа своего.

אַרִי כָּל דִּי יַעֲבֹד מִכָּל תּוֹעֲבָתָא הָאֵלִין וַיִּשְׁתִּיצוּן
נַפְשָׁתָא דִּיעֲבָדוֹן מִגּוֹ עֲמָהוֹן

29 כִּי כָל־אִשֶּׁר יַעֲשֶׂה מִכָּל הַתּוֹעֲבוֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ

הַנַּפְשׁוֹת הָעֹשֹׂת מִקֶּרֶב עַמָּם:

Rashi

הנפשות העושות. הזכר והנקבה במשמע (ב"ק לב.):

Так соблюдайте данное Мною для соблюдения, чтобы не делать по мерзостным установлениям, которые исполнялись прежде вас, дабы вы не осквернялись ими: Я Превечный, Бог ваш.

וְתִטְרוּן יֵת מִטְרַת מִימְרֵי בְּדִיל דְּלֹא לְמַעַבְדַּ מְנִימוֹסֵי
תּוֹעֲבָתָא דְּאִתְעֲבָדָא קִדְמִיכוֹן וְלֹא תִסְתַּאֲבוֹן בְּהוֹן אֲנָא
יֵי אֱלֹהֵכוֹן

30 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מַחֲקוֹת הַתּוֹעֲבֹת

אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטְמְאוּ בָהֶם אֲנִי יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם: (פ)

Rashi

ושמרתם את משמרת. להזהיר בית דין על כך:

ולא תטמאו בהם אני ה' אלהיכם. הא אם תטמאו איני אלהיכם, ואתם נפסלים מאחרי, ומה הנאה יש לי בכם, ואתם מתחייבים כלייה, לכך נאמר אני ה' אלהיכם:

Amos 9:7-15

הפטרה — עמוס

הפטרה

עמוס 9

Are ye not as the children of the
Ethiopians unto Me, O children of
Israel? saith the LORD. Have not I
brought up Israel out of the land of
Egypt, And the Philistines from
Caphtor, And Aram from Kir?

Behold, the eyes of the Lord GOD Are
upon the sinful kingdom, And I will
destroy it from off the face of the earth;
Saving that I will not utterly destroy the
house of Jacob, Saith the LORD.

For, lo, I will command, and I will sift
the house of Israel among all the
nations, Like as corn is sifted in a sieve,
Yet shall not the least grain fall upon
the earth.

All the sinners of My people shall die
by the sword, That say: 'The evil shall
not overtake nor confront us.' .

7 הָלוֹא כְּבָנַי כְּשִׁיִּים אַתֶּם לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה ^{a Cushite}

הָלוֹא אֶת־יִשְׂרָאֵל הֶעֱלִיתִי מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְלִשְׁתִּים
מִכַּפְתּוֹר וְאַרָּם מִקִּיר:

8 הִנֵּה עֵינַי | אֲדַגֵּי יְהוָה בַּמַּמְלָכָה הַחַטָּאָה וְהַשְׂמֵדָתִי

אֵת־הָאֵלֹהִים מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֶפְסֹ כִּי לֹא הַשְׂמִיד אֲשַׁמִּיד
אֶת־בֵּית יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה:

9 כִּי־הִנֵּה אֲנֹכִי מִצֵּהָ וְהִנְעוֹתִי בְּכָל־הַגּוֹיִם אֶת־בֵּית ^{to waver}

יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוּעַ בַּכֶּבֶרֶה וְלֹא־יִפּוֹל צָרוֹר אֶרֶץ: ^{a sieve}

10 בַּחֶרֶב יָמוּתוּ כָּל חַטָּאֵי עַמִּי הָאֲמֹרִים לֹא־תִגְיֹשׁ

וְתִקְדִּים בַּעֲדֵינוּ הָרָעָה:

In that day will I raise up The
tabernacle of David that is fallen, And
close up the breaches thereof, And I
will raise up his ruins, And I will build
it as in the days of old;

That they may possess the remnant of
Edom, And all the nations, upon whom
My name is called, Saith the LORD that
doeth this.

Behold, the days come, saith the LORD,
That the plowman shall overtake the
reaper, And the treader of grapes him
that soweth seed; And the mountains
shall drop sweet wine, And all the hills
shall melt.

And I will turn the captivity of My
people Israel, And they shall build the
waste cities, and inhabit them; And
they shall plant vineyards, and drink
the wine thereof; They shall also make
gardens, and eat the fruit of them.

And I will plant them upon their land,
And they shall no more be plucked up
Out of their land which I have given
them, Saith the LORD thy God.

11 בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת־^{booth} סֹכֶת דָּוִד הַנִּפְלֹת וְגִדְרָתִי
אֶת־פְּרִצֵיהֶן וְהִרְסֹתֵי אֲקִים וּבְנִיתִיהָ כִּימִי עוֹלָם:
^{demolition}

12 לְמַעַן יֵירָשׁוּ אֶת־שְׂאֲרֵית אֲדוֹם וְכָל־הַגּוֹלִים אֲשֶׁר־נִקְרָא
שְׁמִי עֲלֵיהֶם נָא־יְהוָה עֲשֵׂה זֹאת: (פ)

13 הִנֵּה יָמִים בָּאִים נָא־יְהוָה וְנִגַּשׁ חֹרֶשׁ בְּקֶצֶר
וְדֹרָךְ עֲנָבִים בְּמִשְׁךְ הַזֶּרַע וְהִטִּיפוּ הַהָרִים
^{to dock off} ^{a grape}
עֹסִים וְכָל־הַגְּבָעוֹת תִּתְמוֹגְגָנָה: ^{to melt} ^{juice}

14 וְשָׁבְתִי אֶת־שִׁבּוֹת עַמִּי יִשְׂרָאֵל וּבָנוּ עָרִים נִשְׁמוֹת
וַיֵּשְׁבוּ וַיִּטְעוּ כְרָמִים וְשָׂתוּ אֶת־יֵינֵם וַעֲשׂוּ גִזְוֹת
אֲכָלוּ אֶת־פְּרִיָהֶם:

15 וַיִּטְעֻם עַל־אֲדָמָתָם וְלֹא יִנְתְּשׁוּ עוֹד מֵעַל
אֲדָמָתָם אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהֶם אָמַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
^{to tear away}